

ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Επικοινωνία:

Γραφείο Επικοινωνίας
Τομέας Προώθησης και Προβολής, Πανεπιστήμιο Κύπρου
Τηλ. 22894304
ηλ. διεύθυνση: prinfo@ucy.ac.cy,
ιστοσελίδα: www.pr.ucy.ac.cy

Ποιόν τελικά εξυπηρετεί η δυνατότητα απόκτησης πανεπιστημιακού πτυχίου σε τρία χρόνια;

* του Γεώργιου Κυριαζή

Θα ήθελα να καταθέσω κάποιους προβληματισμούς σχετικά με την πρόθεση του Προέδρου της Επιτροπής Παιδείας της Βουλής κ. Τάσου, όπως δημοσιεύθηκε στο διαδίκτυο, να προωθήσει στη Βουλή πρόταση ώστε να δίνεται η δυνατότητα στους προπτυχιακούς φοιτητές να αποφοιτούν σε τρία χρόνια έναντι τεσσάρων που δια νόμου ορίζεται σήμερα.

Καταρχάς, ας συμφωνήσουμε ότι η αξία ενός πτυχίου έχει άμεση σχέση με τις γνώσεις που απέκτισε ο κάτοχός του και όχι με το χρόνο που επένδυσε προς απόκτησή τους. Στα πανεπιστήμια της Κύπρου και στα περισσότερα πανεπιστήμια του εξωτερικού η φοίτηση είναι τετραετής, και για να αποφοιτήσει ένας φοιτητής χρειάζεται να πάρει ένα συγκεκριμένο αριθμό μαθημάτων, που στην Ευρώπη βάσει της διαδικασίας της Μπολόνια αντιστοιχούν συνολικά σε 240 πιστωτικές μονάδες (τα προγράμματα τριετούς φοίτησης αντιστοιχούν σε 180 πιστωτικές μονάδες). Τα μαθήματα αυτά περιλαμβάνουν ένα ευρύ φάσμα γνώσεων και έχουν στόχο όχι μόνο να καταστήσουν τον απόφοιτο επιστημονικά επαρκή στο αντικείμενο των σπουδών του, αλλά να του δώσουν και μια γενικότερη παιδεία/καλλιέργεια απαραίτητη στο να εξελιχθεί τελικά σε "καλό καγαθό" πολίτη, σύμφωνα και με τα πρότυπα της Αθηναϊκής Πολιτείας.

Ξεκινώντας με το δεδομένο ότι η πρόθεση του κ. Τάσου δεν είναι να μειωθεί ο αριθμός των 240 πιστωτικών μονάδων που απαιτείται για την απόκτηση ενός πτυχίου (που ασφαλώς θα αντιστοιχούσε σε μείωση του αριθμού των μαθημάτων) αλλά απλά η απόκτησή τους σε

τρία χρόνια, θα ήθελα να μεταφέρω την προσωπική μου πείρα ως καθηγητή του Πανεπιστημίου Κύπρου τα τελευταία 20 χρόνια. Είναι πλέον κοινώς αποδεκτό ότι σε αρκετούς κλάδους σπουδών, ιδιαίτερα τα πρώτα χρόνια σπουδών τους, πολλοί φοιτητές μας δυσκολεύονται να παρακολουθήσουν τα πανεπιστημιακά μαθήματα. Για κάποιους, ακόμα και ο φόρτος των 60 πιστωτικών μονάδων ανά έτος, φαντάζει πέραν των δυνατοτήτων τους. Δηλαδή, για να το πω πιο απλά, ακόμα και η αποφοίτησή τους σε τέσσερα χρόνια είναι δύσκολη. Ακόμα και αν η πρόταση του κ. Τάσου, αφορά τους άριστους φοιτητές, η πραγματικότητα είναι, δυστυχώς, διαφορετική. Εκτιμώ ότι μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό φοιτητών, λιγότερο ίσως από 1%, θα μπορούσε να αντεπεξέλθει στο συγκεκριμένο φόρτο μαθημάτων σε τρία χρόνια. Η διαδικασία της μάθησης είναι επίπονη και χρονοβόρα, ακριβώς γιατί ο μέσος άνθρωπος χρειάζεται χρόνο για να επεξεργασθεί και τελικά να αφομοιώσει τις διάφορες πληροφορίες και ερεθίσματα που δέχεται.

Άποψή μου, λοιπόν, είναι ότι η εισήγηση του κ. Τάσου όχι μόνο δεν θα αποφέρει καμία ουσιαστική εξοικονόμηση πόρων από τα δημόσια πανεπιστήμια, αλλά δεν εξυπηρετεί ούτε και το δημόσιο συμφέρον.

Εκ πρώτης όψεως, ο κίνδυνος της αποδοχής μιας τέτοιας πρότασης από τη Βουλή είναι ότι ενδέχεται τελικά κάποια πανεπιστήμια στην Κύπρο να την χρησιμοποιήσουν ως όχημα για να θεσμοθετήσουν τριετή πανεπιστημιακά πτυχία καλύπτοντας ταυτόχρονα 240 πιστωτικές μονάδες. Αν οι φοιτητές των δημοσίων πανεπιστημίων, που κατά τεκμήριο είναι οι καλύτεροι απόφοιτοι των δημοσίων σχολείων, δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν υπό φυσιολογικές συνθήκες σε τέτοια τριετή προγράμματα, αντιλαμβάνεται κανείς την αξία που θα έχουν αυτά τα πτυχία.

Οπότε, ας έρθουμε και στο "ζουμί" της υπόθεσης. Η ΠΑΙΔΕΙΑ πλέον έχει μετατραπεί σε ΕΜΠΟΡΙΟ και για να προσελκύσουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια της Κύπρου φοιτητές από το εξωτερικό θα πρέπει να ανταγωνιστούν αριθμό ευρωπαϊκών πανεπιστημίων (ορισμένα αμφιβόλου ποιότητας) που δίνουν πτυχία σε τρία χρόνια απαιτώντας ταυτόχρονα μειωμένο αριθμό μαθημάτων.

Είναι τελικά αυτός ο απώτερος σκοπός της πρότασης του κ. Τάσου; Δηλαδή, να υποχρεωθούν όλα τα πανεπιστήμια στην Κύπρο, σταδιακά, να δίνουν πτυχία «μειωμένων προδιαγραφών» με τριετή φοίτηση;

Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι σε αντίθεση με τα παραδοσιακά προγράμματα σπουδών, τα τριετή πτυχία αποσκοπούν σε μια εντελώς διαφορετικής μορφής πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Μήπως τελικά δεν θέλουμε τα πανεπιστήμια μας να βγάξουν "επιστήμονες"

και "καλούς καγαθούς" πολίτες αλλά έναν νέο τύπο ημιμαθών υπαλλήλων του 21ου αιώνα; Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς τουλάχιστον απέναντι στα παιδιά μας, τα ζητήματα της παιδείας είναι ευαίσθητα και οι τακτικισμοί είναι επικίνδυνοι.

Γεώργιος Κυριαζής, Καθηγητή Μαθηματικών, Πανεπιστήμιο Κύπρου